

Ա Ղ Օ Թ Ք

Ինչպես մարդկային մարմինը կարիք ունի խնամքի, մանաւանդ սնունդի, այնպես ալ մեր հոգին կարիքը ունի սնունդի: Այդ սնունդը հաւատքն է: Ըստ Պօղոս Առաքեալի, չտեսնուած բաներուն ստուգութիւնը: Հաւատքին արտայայտութեան կերպն է աղօթքը որով կ'ակնկալենք դրախտը որուն մարդկային աչք չէ տեսած, մարդկային ականջներ չեն լսած, մարդու սրտին մէջ չէ ինկած, բայց Աստուած պատրաստած է իր սիրելիներուն, աշխարհի գոյութեան գալէն առաջ:

Ի՞նչ է աղօթքը:

Աղօթքը Աստուծոյ հետ յարաբերիլ է. մեր արարչին հետ ի հաղորդութեան ըլլալն է: Այս պատճառաւ մեր հաւատքի զօրագլուխը, Յիսուս պատուիրեց՝ «յամենայն ժամ աղօթս առնել եւ մի ձանձրանալ»․ ղուկ. ԺԸ.1: Կամ «յամենայն ժամ աղօթս արարէք»․ ղուկ. ԻԱ.36: Յիսուս իբրեւ Աստուծոյ որդի պէտք չունէր աղօթելու, բայց ինք օրինակ տուաւ մեզի միշտ աղօթքի կենալու. ցերեկները կը քարոզէր իսկ գիշերը կ'առանձնանար ու կ'աղօթէր, վասնզի «հանէր զգիշերն ի գլուխ յաղօթսն»․ ղուկ. Զ.12:

Իբրեւ բանաւոր էակ, մտածելու կարողութեամբ եւ ազատ կամեցողութեամբ ստեղծուած, մեր արարիչը կը փնտռենք: Բայց դժբաղդութիւն է որ Աստուծմէ գտնուիլ չենք ուզեր, մեր մեղքերուն, մոլութիւններուն մէջ շարունակելու համար մեր կեանքը: Բարեկամներու միջեւ յարաբերութիւնները կրնան խզուիլ, երբոր միմեանց հանդէպ վստահութիւնը նուազի: Աստուած սակայն, գթած է ու ողորմած, չի կամիր անառակացեալ ռեւէ մէկուն կորուստը. այլ զդառնալն նորա ի չար ճանապարհէն եւ զկեալն: Շատեր եթէ իրենց մարմինը կերակրելին ինչպէս իրենց հոգին, ապահովաբար սովամահ ըլլային... : Շատեր կան որոնք աղօթելու բարի սովորութիւնը կորսնցուցած են կամ, մեքենաբար Տէրունական աղօթքը կ'արտասանեն կամ, սխալ կ'աղօթեն. հաւաքական աղօթքի ատեն ցուցամոլութեան համար, իսկ առանձնական, հայցողական աղօթքի միջոցին, անհետեթ խնդրանքներ ներկայացնելով Աստուծոյ:

Այդպիսի սխալ աղօթելու կարեւոր օրինակը Յիսուս բացատրեց պատմելով Փարիսեցիին ու Մաքսաւորին առակը. ղուկ. ԺԸ.10: Երկու մարդիկ տաճար ելան աղօթելու, մէկը Փարիսեցի, միւսը մաքսաւոր: Փարիսեցին ինքնիրեն այս աղօթքը կ'ընէր. – Աստուած իմ, գոհութիւն քեզի որ ես նման չեմ ուրիշ մարդոց, ինչպէս յափշտակողները, անիրաւներն ու շնացողները եւ կամ ինչպէս այս մաքսաւորը. այլ շաբաթը երկու անգամ պահք կը պահեմ, իմ ստացուածքներէս ըստ օրինի, տասանորդ կուտամ: Իսկ մաքսաւորը մէկ կողմ կեցած, աչքերը երկինք չէր բարձրացներ, այլ կուրծքը կը ծեծէր ու կ'ըսէր. – Աստուած ներէ ինձի, մեղաւորիս: Ասիկա անելի արդարացած իր տունը վերադարձաւ քան թէ միւսը, ըսաւ Յիսուս:

Ինչպէս ամէն տղայ իր հօր տան մէջ խնամք, ապահովութիւն ու պաշտպանութիւն կը վայելէ, կ'ստանայ, առանց ռեւէ փոխարինութեան, այնպէս ալ ամէնքս, Աստուծոյ արարչագործած աշխարհին մէջ, սնունդ ամէն բարիք կը վայելենք, նախախնամող մեր երկնաւոր Հօրմէն: Ուստի հարկ է որ աղօթելու ատեն, Աստուծոյ միշտ խնդրանքներ ներկայացնելէ առաջ, գոհութիւն եւ փառք մատուցանենք այն բոլորին համար որ առատօրէն կը բաշխէ, ինչպէս օրինակ առողջութիւն, ապահովութիւն, խաղաղութիւն որոնց միջոցաւ մեր առաքելութիւնը, մեր գործերը կը յաջողցնենք: Պէտք է աղօթենք ամենօրեայ մեր գործունէութենէն եւ մեղաւորութեան գիտակցութենէն ետք, թողութիւն խնդրելու համար: Այս մասին Սաղմոսներուն մէջ հիանալի աղօթքներ կան ինչպէս օրինակ, դուն ով Տէր կեանքի աղբիւրն ես, եւ քեզմով միայն, քեզ կրնամ ճանչնալ: Դու ես աղբիւր կեանաց եւ լուսով երեսաց քոց տեսանմբ զքեզ: Կամ Ողորմեա ինձ Աստուած ըստ մեծի ողորմութեան քում, ըստ բազում գթութեան քո, քաւեայ զանօրէնութիւնս իմ:

Պօղոս Առաքեալ թէ Հռովմէացոց ԺԲ.12 եւ թէ Կողոսացոց թուղթերուն մէջ Դ.2 կը պատուիրէ «աղօթից ստեպ կացէք»: Նպատակը անշուշտ, ինչպէս կը կարդանք Ղուկասու Աւետարանին մէջ ԻԲ.40 «յաղօթս կացէք չմտանել ի փորձութիւն»:

Քարոզիչներ կը յայտնեն թէ աղօթքը բանալի է երկնքի ողորմութեան դռները բանալու, կամ եւնարան է երկրէ երկինք բարձրանալու համար: Հաւատքի հերոսներ, եկեղեցւոյ հայրեր, հաւատքով եւ ճշմարտութեամբ աղօթողներ եղած են պատմութեան ընթացքին:

Այս կապակցութեամբ **ՍԻՈՆ**-ի ընթերցողներուն կը ներկայացնենք մեր եկեղեցւոյ հայրերէն ու մատենագիրներէն Յովհաննէս Գառնեցիի աղօթքները: Շաբաթուան ամէն մէկ օրուան համար աղօթք մը շարադրած է:

Ո՞վ է Յովհաննէս Գառնեցի: Ապրած ու գործած է տասներկու երորդ դարու վերջը եւ տասներեք երորդ դարուն միջեւ կէսը:

Ծնած է Գառնի քաղաքին մէջ: Փոքր տարիքին, կուսակրօն քահանայութեան կոչուած եւ մօտակայ Գեղարդի վանքին կամ ուխտին անդամակցած:

Իր օրերը պահքով, աղօթքով եւ ճգնութեամբ անցնելով, հրաշագործութիւններ կատարած հիւանդներու վրայ ձեռքը կը դնէր ու կը բժշկէր: Շրջագայութիւններ կատարած է, Երուսաղէմ ուխտի երթալով ապա Կիլիկիա եւ ի Հռոմկայ, Կոստանդին Բարձրերոցի կաթողիկոսին մօտ մնացած, մինչեւ իր մահը եւ հոն ալ թաղուած: Կիրակոս Գանձակեցի պատմիչը հետեւեալ տեղեկութիւնը կուտայ իր մասին:

Նա յանապատ տեղիս բնակէր եւ անգրադապէս խօսէր ընդ Աստուծոյ. տուեալ զինքն ազգի ազգի ճգնութեան, պահոց եւ աղօթից, գետնատարած անկողնօք եւ անհանգիստ աշխատութեամբ, շրջելով ի տեղւոյն ի տեղի եւ լուսաւորելով զպատահեալսն: Տուաւ նմա եւ շնորհք բժշկութեանց, զի միայն ձեռն դնելով բժշկէր զբազում ախտաժէտս: (1)

Յովհաննէս Գառնեցի մատենագրական գործեր ձգած է որոնց ցանկը կարելի է գտնել Հայ մատենագրութեան հմուտ, Գերշ.Տ. Նորայր Արքեպսկ. Պողարեանի Հայոց Մատենագրութեան գրքին մէջ: (2)

Ահաւասիկ Յովհաննէս Գառնեցիի ամէնօրեայ աղօթքները, աւելի հասկնալի ընծայելու համար, աշխարհաբարով ներկայացուած:

Գահիրէ

Զաւէն Արքեպսկ. Զինչիներան

1. Կիրակոսի վարդապետի Գանձակեցւոյ. Համառօտ Պատմութիւն վեցերորդ, Ս.Ղազար 1865 էջ 201.

2. Նորայր Եպսկ. Պողարեան. Հայ Գրողներ. Երուսաղէմ Տպարան Սրբոց Յակոբեանց. 1971 էջ 286-287.

Ա Ղ Օ Թ Ք

Կիրակնօրեայ

Աղօթք երկնաւոր մեր Հօր, երանելի Յովհաննէս Գառնեցիէ շարադրուած:

Աստուած յաւիտեանական եւ ստեղծիչ տիեզերքի, ամենակարող զօրութեամբ, սկիզբէն ստեղծեցիր երկինքն ու երկիրը. այսօր լոյսը գոյացուցիր հրամայելով եւ բաժնեցիր լոյսը խաւարէն: Ահաւասիկ տեսակ տեսակ անօրէնութեամբ խաւարեալս, կ'աղաչեմ քեզ, Տէր իմ եւ Աստուած իմ, բարերար եւ բազումողորմ, ողորմութեանդ լոյսը ծագեցուր վրաս, հեռացնելով ինծմէ չարին մութ խորհուրդները, որով կը կործանիմ եւ կորստեան անդունդը կ'իյնամ եւ տարակուսելով կը տատանիմ:

Դու Տէր, հզօր ես եւ կարող ամենայնի, անստուեր լոյս, աղբիւր անսպառելի բարիքներու, պարգեատու կենդանութեան, Սուրբ Հոգւոյդ սրբարար շնորհներուն փայլքը ցոլացուր մէջս մաքրելով սիրտս ու հոգիս մեղքերուս մթութենէն եւ ամէն տեսակ աղտեղութենէ որոնցմէ գրաւուելով չեմ կրնար նայիլ Աստուածային լոյս պատուիրաններուդ եւ արդարացման ճանապարհը շարունակել: Ամենատես աչք եւ անքուն պահապան նոր Իսրայէլի որ հրեշտակներէն կը պաշտօնաւ եւ անդունդներուն կը նայիս, քաղցրութեամբ նայէ ապիկար ծառայիդ որ մեղքերու փոսին մէջ ինկած եմ եւ մինակս դուրս գալու ոչ կամք ոչ ալ զօրութիւն ունիմ, օգնական ալ չունիմ որ ձեռնառու ըլլայ ինծի ազատելու համար տարակուսանքներէս: Դուն ով Տէր որ նոյնիսկ անարգները կը մեծարես, ինծի պաշտպան եւ այցելու եղիր. ազատէ զիս, կ'աղաչեմ, անբաւ չարութեան խորերէն քու աննահանջելի հրամանաւդ. որովհետեւ ոչ մէկ բան կրնայ արգիլել ամենակարող զօրութիւնդ: Ողորմած Տէր, Աստուածային սուրբ հոգիդ ղրկէ նաեւ ինծի, որը ջուրերուն վրայ շրջելով կը կենդանագործէր արարծներդ, որպէսզի արգասաբեր դարձնէ մտքիս ամլութիւնը: Աղօթքներս հաճոյական ընդունելութիւն թող գտնեն բարձրելոյդ կողմէ. արդէն առանց Ս. Հոգւոյդ օգնութեան չեմ կրնար գիտնալ թէ ինչ պէտք է հայցեմ: Որովհետեւ նա է որ կը քննէ Աստուծոյ խորքը. գիտէ մեր կարիքները աւելի լաւ քան թէ մենք կրնանք իմանալ կամ հայցել հաւատքով եւ ստանալ քեզմէ առատութեամբ նաեւ մեր մեղքերուն թողութիւն: Բարեբանեալ, զիս մի վաներ, փրկութեանս օրուան ուխտին մէջ չմնացի, ոչ ալ օրէնքներդ պահելու ճանապարհին զգուշացայ. հապա մոլորութեան իշխանին խրատին անսալով, շեղեցայ երկնագնաց պողոտայէդ դէպի փշախեղդ մեղքերու եւ մահուան մացառները: Այլ դու խնամակալ, որ բարերարելէ չես ձանձրանար ոչ ալ ողորմելէ, Ս. հոգւոյդ հրահանգով անդրդուելի պատուիրաններուդ մէջ հաստատէ զիս որպէսզի ընթացքս ուղղեմ առ քեզ որ պարգեւիչ ես կենաց եւ փրկութեան: Արդ, ով կարող եւ մարդասէր Տէր, երկնի եւ երկրի գոյութեան գալէն առաջ, պատրաստեցիր արքայութիւնդ որպէսզի արդարներդ զայն ժառանգեն. սրբէ զիս անօրէնութենէ եւ արժանի ըրէ անոնց բոլորին հետ երկինքի արքայութեանդ, հոն եւս գոհութեամբ փառաւորելու համար ամենազօր Տէրութիւնդ, յաւիտեանս յաւետիկից. ամէն:

Ա Ղ Օ Թ Զ

Երկուշաբթի Աւուր

Բարերար եւ ամենակալ, յոյս եւ ապաւէն բոլոր տարակուսեալներու, Տէր իմ եւ Աստուած իմ, արարիչ ստեղծուածներուն եւ չստեղծուածներուն եւ նախախնամող բոլորին, այսօր քու հրամանով ջուրերը բաժնեցիր, քաղցրերը վեր իբրեւ ամպ որպէսզի տեղան երկրի վրայ, աղբիւրներ բխին. գետեր հոսին նաեւ աղի ջուրեր ըլլան: Աշխարհը անսահման իմաստութեամբ ստեղծեցիր, անջրպետ հաստատեցիր որպէսզի օդ ըլլայ, փոխադարձ տուրեառութեամբ որպէսզի ջուրերը մշտնջենապէս կարենան հաղորդուիլ իրար հետ ամբողջ աշխարհին եւ մարդոց օգուտին համար, քանի որ արարչագործեցիր որպէսզի աստուածութեանդ երանաւէտ փառքը վայելենք: Արդ, ես իբրեւ ստորին ջուր, աղտոտած եւ ճահճացեալ զանազան մեղքերով, ապականած բազմատեսակ անօրինութեամբ, կը պաղատիմ քեզի, արարիչ իմ եւ յոյս, բարեգութ կամքով, ստորիջեալ միտքս բարձրացնելով, մաքրագործէ ամպերու ջուրերուն մաքրութեամբ եւ քաղցրութեամբդ իմ նեխութեանս դառնութիւնը վանէ ինձմէ, որպէսզի հաճոյ լինիմ Աստուածութեանդ կամքին եւ գովեմ անբաւ շնորհներուդ փառքը: Անօրէնութեանս առատութեան մի նայիր, ես որ գթութեանդ անգամ արժանի չեմ, մի նողկար ինձմէ յանցանքներուս զազրութեան համար որոնցմով շաղախուած եմ, այլ մօտեցիր ինձ անպատմելի գթութեամբ եւ ողորմէ ինձ ըստ բազում ողորմութեան քում որովհետեւ քաղցր ես բոլոր անոնց համար որոնք կ'աղաչեն քեզ եւ կ'ապաւինին քու մարդասիրութեանդ: Ով Տէր, գթութեանդ անձրելը եւ առատագեղ ողորմութեանդ ցօղը անձրելէ սրտիս մէջ վասնզի չարութիւններու սաստիկ ցանկութեանց եւ անօրէնութեան տապէն երաշտացած բարութեան պտուղի բերք չունիմ. ոռոգելով պարարտացուր մարդասիրութեանդ շնորհովը որպէսզի արդիւնաւոր ըլլամ եւ արժանի մշտնջենաւոր կեանքին:

Լսէ ինձի բարերար, քաւէ զիս անյիշաչար, եւ արժանի ըրէ ծառադ լուսէ օթարաններուդ, երկրի եւ երկնքի մէջ կամքդ կատարող բոլոր սուրբերուդ եւ սիրելի անունդ պաշտողներուն հետ. որպէսզի անոնց հետ անլուելի օրհնաբանութեամբ փառաբանեմ Հայրդ, Որդիդ եւ Սուրբ Հոգիդ, այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Ա Ղ Օ Թ Ք

Երեքշաբթի Աւուր

Արարչագործ Աստուած եւ ամենախնամ, այսօր գթութեամբ երկրի վրայի ջուրերը ժողվեցիր ծովերուն խորքը, ցամաքը ջուրերէն զատեցիր եւ զայն զարդարեցիր զանազան բոյսերով եւ ծաղկագեղ վայելչութեամբ եւ տեսակ տեսակ պտղաբեր ծառերով: Իսկ ես անձնաւոր երկիր, փոխանակ բարեբոյս սերմերու առաքինագործ արգասիքներուն, մեղքերու փուշ բուսցուցի հոգւոյս խոցոտորիչ եւ փոխանակ բերքերու քաղցրութեան, անօրէնութեան պտուղներ գոյացուցի:

Բայց դուն, ով անոխակալ Տէր, քաղցրութեամբ նայէ քու ստեղծածիդ եւ անտես մի ըներ ձեռակերտդ: Խլէ ինձմէ չարութեան տատասկներն ու անօրէնութեան արգասիքները որոնք ես միայն պտղաբերեցի եւ վերստին մտքիս ու կամքիս մէջ սերմանէ հոգւոյս համար բարին ու օգտակարը որպէսզի սիրով եւ կամաւորապէս յօժարիմ բարին ընտրել: Անօրէնութիւններս գլխէս աւելի վեր բարձրացան եւ մեղքերու տրտմաշաղախ ջուրերը ծածկեցին անձս եւ ահա քեզ, բարեգութ Տէր կը պաղատիմ, զիս իբրեւ ցամաք երկիր երեւցուր եւ նորոգէ սիրտս որպէսզի կանուխ եւ ուշ բարի պտուղներ բուսցնեմ: Բանաւոր երկիր էի որը զարդարեցիր բնաբոյս առաքինութեամբ, բայց սատանային հրատապ հրապուրներէն ցամաքեցաւ, ինչպէս որ խոտը կը ցամքի սաստիկ տաքէն եւ հոգւոյս ծաղիկները թօթափեցան, առաքինութեան ճիւղերը գօսացան եւ բարութեան բողբոջները խամրեցան:

Ահա երկրպագելով կ'աղաղակեմ առ քեզ, պարգեւիչ կենաց, մարդասէր խնամքներուդ ցօղը անձրեւէ իմ վրաս որովհետեւ խեցիի նման չորցաւ զօրութիւնս եւ տանիքի վրայի խոտին նման ցամքեցայ. նորոգէ զիս նախկին շնորհներու պայծառութեամբ:

Զիս իբրեւ վայելուչ այգի ստեղծած էիր, օրէնքներու ցանկապատով եւ պարիսպով որպէսզի քաղցրութեան ողկոյզ պտղաբերեմ եւ հաճոյ ըլլամ այգետիրոջ Աստծոյս, իսկ ես ապստամբ կամքով, արհամարհեցի օրէնքներդ, խոպանացայ չար ընթացքով եւ բազմօրինակ անօրէնութեան, խաղող դառնութեան պտղաբերեցի:

Եւ արդ, մարդասէր Տէր, խնայէ ինձի գթութեամբ, հզօր աջովդ տնկած այգիդ դարմանէ, կեանքի օրէնքներուդ մէջ վերստին ամրացուր զիս, հեռացուր ինձմէ չարութեան բաղձանքները որոնք կը ճիւղաւորուին մէջս:

Որպէսզի առաքինութեան գործերով առատացած արժանանամ օրհնուիլ քեզմէ եւ անպատմելի բարիքներդ վայելեմ երկինքին մէջ արդարներուն հետ եւ գոհութեամբ փառաւորեմ ամենագօր տէրութիւնդ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Ա Ղ Օ Թ Ք

Զորեքշաբթի Աւուր

Ստեղծիչ երկնից անհամար լուսաւորներուն, ճարտարապետ աշխարհի ամենիմաստ տան. այսօր կարգեցիր երկնքի հաստատութեան լուսաւորները, արեգակը, լուսինն ու աստղերու բոլորը որպէսզի օրերը, ամիսներն ու տարիները իրարմէ բաժնեն:

Արդ, կ'աղաչեմ քեզ Աստուած կենարար, քու հոգեծիր շնորհներով հաճոյական պարգեւներով շարժէ միտքս եւ կամքս, որպէսզի քեզ սիրեմ ամբողջ սրտովս եւ ուղղէ ընթացքս անհերքելի զօրութեամբ որպէսզի հրամաններով ճանապարհէն անխոտոր ընթանամ: Կապուած եմ յանցանքներու շղթաներով, ազատէ զիս ամենակալ:

Ինկած ըլլալով կը տատանիմ գաղտնօրէն որսացողին կորստեան աղբերուն մէջ, դուրս հանէ զիս բարեգութ: Խաւարային գործերու անելանելի բանտին մէջ կաշկանդուած կը տանջուիմ. ծագեցուր վրաս շնորհիդ լոյսը. փրկէ զիս խնամակալ, որպէսզի ազատիմ, անվախճան կեանք ժառանգելու համար: Դու ես յոյս իմ եւ ապաւեն, դու ես փրկութիւն, ամենամեղ անձս քեզ ակնկալելով կ'սպասէ: Ինչպէս որ եղջերուն աղբիւրներու ջուրերուն կը փափաքի, այնպէս ալ մարդասէր Տէր, կը պապակիմ քեզի համար: Ողորմութեանդ ծարաւի եմ, սովէն տառապեալս յագեցուր, խոզերուն տրուած եղջիրներէն կը կերակրուիմ, երկնաւոր հացդ ջամբէ ինձ: Մեղքերու եւ մահուան դառնութեան մրուրը ըմպելով, չարաչար կը տագնապիմ, կեանքի բաժակդ մատուակէ ինձ:

Մահուան իշխանին անկարեկից աւազակներէն մերկացած կը դողամ, խնամքներով զգեստներով ծածկէ զիս: Աներեւոյթ թշնամիին թունաւոր նետերէն վիրաւորուած եմ, բժշկէ հարուածներս: Զիս անախտ ծառայ ըրէ որպէսզի գովերգեմ քեզ եւ արժանի ըլլամ երկնային անմահական սեղանի ուրախութեան, անոնց հետ որոնք քեզ սիրեցին ի բոլոր սրտէն ու պահեցին պատուիրաններդ: Անոնց հետ փառաւորելու համար ամենագութ մարդասիրութիւնդ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Ա Ղ Օ Թ Ք

Հինգշաբթի Աւուր

Ով Տէր, արարչական գոյութիւն վերստին ծնունդ կուտաս արարածներուդ եւ կը խնամես քաղցրութեամբ, Աստուած իմ, այսօր ամենագոր հրամանաւ ջուրերուն մէջ շնչաւոր կենդանիներ եւ զեռուներ հանցեցիր, նաեւ կէտծուկեր, թեւաւոր թռչուններ եւ Աստուածային օրհնութեամբդ հրամայեցիր որ երկրի վրայ աճին ու բազմանան:

Արդ կ'աղաչեմ, անփոփոխելի, անքննելի տէրութիւն, զիս ալ օրհնէ ամենակալ ձեռքդ ստեղծուածս որպէսզի առաքինութեան գործերու ծննդաբեր ըլլամ: Հոգեւոր կեանքի հունտը հոն, մտքիս խորը դրոշմած ես. զօրացուր զիս որպէսզի անցնեմ կենսաբեր խորհուրդով ողորմութեանդ եւ շնորհներուդ միջոցաւ որոնք կը բաշխես բոլորին եւ չես նախատեր. դուն նոյնն ես միշտ, տարիներդ չեն պակսիր. ձեռքդ կը բանաս, ամենքին կարիքները կը հոգաս անպակտ գանձերդ: Տէր, բարութեան գործերէն ամուլ եւ անբեր մի թողուր զիս. բազում յանցանքներուս համար, տառապեալս անտես մի ըներ խնամքդ: Լսէ ինձի, բարի գործերէ աղքատացալ, անաստեցի կենարար պատուիրաններդ, ինձի հաճելի բաներու ետեւէ եղաւ: Արարչութեանդ մէջ զիս կենդանի տաճար յարդարեցիր եւ ես անձս ատելի դեւերու քնակարան դարձուցի: Լուսազգեստ պատմուծան հագուեցուցիր ինձ, հոգեւոր վերածննդեան համար, իսկ ես մեղքի եւ մահուան խաւարային զգեստ դրի վրաս: Մարմնեղէն սիրտ տուիր ինձի որպէսզի ամէն ատեն պատուիրաններուդ մասին մտածեմ, իսկ ես անօրէնութեան խորհուրդներու աման դարձուցի զայն: Ականջներ տուիր որպէսզի պատուիրաններդ լսեմ, իսկ ես ականջներս բացի բանասրկոյն հրապոյրներուն միայն: Լեզու տուիր ինձի որպէսզի օրհնութեան գործիք ըլլայ, իսկ չարաշար վարուելով անիրաւութեան զէնք դարձուցի զայն: Մտքիս մէջ առ աքինութեան բարի սերմեր սերմանցիր, իսկ ես դժոյզակ մոլութեան փուշեր բուսցուցի հոն: Բարիքներ պարգևեցիր որպէսզի անոնցմով յափտեանական կեանք շահիմ, անմտութեամբս զուր տեղ վատնելով, ինձի համար կորուստ ստացալ: Տիրական իշխանութեամբ եւ փառքով պատուեցիր զիս, իսկ ես կամովին անձս յանձնեցի մեղքերու ծառայութեան: Այժմ քեզ ապաւինելով կ'աղաչեմ, ով բարեգութ, քաւ յանցանքներս եւ նորոգէ զիս ողորմութեանդ շնորհներով: Չարութիւն ցանկալով ժանգոտեցալ, հալոցներուդ թովին մէջ դիր զիս եւ սիրող կրակով մաքրէ զիս: Աշխարհիկ ցանկութիւնները զիս հեռացուցին քեզմէ. կարկառէ ամենագոր աջդ եւ մօտեցուր զիս քեզի: Փոխանակ մշտնջենաւոր եւ անանց փառքի, ժամանակաւոր եւ ապականացուն սիրեցի, Տէր, մի թողուր զիս առանձին որպէսզի ցանկութիւններէս չխաբուիմ: Անբերութեայ թշնամիին թունաւոր նետերը տեղացին վրաս, ամբողջական վահան եղիր ինձ համար եւ ապաւնէ որպէսզի ապրեցնես զիս: Չար խորհուրդներ անդոհեցին հոգիս, անողջանալի հարուածներով, մօտեցիր գթութեամբ եւ թժշկէ զիս ամենահմար: Անգութ խառատիւրները մերկացուցին զիս եւ վէրք վէրքի վրայ աւելցուցին որովհետեւ արդարութեան զրահը չհագուեցալ, ոչ ալ գլխուս վրայ փրկութեան յոյսին սաղաւարտը դրի, ոչ հաւատքի վահանը առի, ոչ ալ Աստուծոյ խօսքին սուրը, քայց դուն ով հօգօր եւ ամենակալ տէր, առ զէնքդ ու ասպարդ եւ փութա ինձ օգնէ. խորտակէ հպարտացեալ բռնաւորին զօրութիւնը եւ ըսէ ինձի թէ փրկութիւնդ ես եմ: Անձս տրտում է մինչեւ ի մահ, միայն արեւ ծառայ: Երախտաւորիդ հանդէպ ապերախտ գտնուեցալ, անբարկանալի բնութիւնդ բարկացուցի, քայց դուն անյիշաշար, իմ անօրէնութեանս համեմատ մի հատուցաներ ինձի, ալ ողորմութեամբդ քաւէ զիս: Անդունդէն որուն մէջ ընկղմած եմ, քեզի կ'աղաղակեմ, ինչպէս Յովնան ի փոր կէտ ծուկին, հանէ զիս խաւարի վիհէն, վերբերելով յափտեանական կեանքի յոյսին: Կորստեան մեղքերու անդունդին մէջ խորասուզած եմ, մօտեցուր ամենագոր աջդ եւ փրկէ զիս: Կը տանջուիմ հանապազ խղճաւոր, որովհետեւ քաղցրագութ Տէր, դառնացուցի քեզ, անցնելի տանջանքներու խորհուրդները, լեռնացեալ վախազդու ալիքներով կը հողմակոծեն զիս, քարերար եւ անոխակալ, հօգօր այցելու, օգնէ ինձի եւ հանդարտեցուր մտքիս խռովութեան մրկեալ ալիքները, գթութեանդ ցօղով:

Անօրէնութիւններուս բազմութիւնը, գետերու պղտոր հեղեղներուն նման ողողեցին զիս մեղուցեալս, քայց դուն մարդասէր, կամքիդ քաղցրութեան հողմը փչէ եւ ցամքեցուր իմ չարութիւններուս հոսանքը, ողորմութեամբդ քաւէ անօրէնութիւններս եւ զիս անունդ սիրողներուն հետ յուսակից ըրէ, որպէսզի անոնց բոլորին հետ փառաւորեմ անոխակալ մարդասիրութիւնդ, այժմ եւ միշտ եւ յափտեանս յափտենից. ամէն:

Ա Ղ Օ Թ Ք

Ուրբաթի Աւուր

Հապէս բարի եւ ամենակարող զօրութիւն Աստուած յաւիտենական. այսօր հրամայեցիր աշխարհին, եւ հանեց անասուններ, սողուններ եւ տեսակաւոր գազաններ. բնութեամբ բարի ըլլալով չհանդուրժելով, հողէն մարդը ստեղծեցիր տիեզերքի արարչապետիդ պատկերով եւ նմանութեամբ եւ զայն կացուցիր բոլոր ստեղծուածներուն տէր եւ իշխան, զգուշացնելով զայն պատուիրանդ պահելու, որպէսզի վայելել տուած բարիքներդ ձրի եւ անփոխարէն քու առատութենէդ: Եւ արդ տէր իմ եւ Աստուած իմ, զիս հողս անարգութեան, այսպիսի անկշռելի բարութեամբ բարգաւաճեցուցիր. ինքս կեանքի թշնամիին հրապոյրներուն անսալով, կենարարիդ պատուիրանները հետտեցի, օտարացայ զիս ստեղծող Աստծոյս նմանութենէն: Եղծեցի հոգւոյս կերպարանքին գեղեցկութիւնը, տեսակ տեսակ անօրէնութեամբ եւ չզարհուրեցայ:

Զիս պերճացուցիր իմացական կարողութեամբ որպէսզի խորշիմ չարէն եւ ընտրեմ բարին իսկ ես անմտութեամբ չարին յօժարեցայ: Անձնիշխան կամքով բարձրացուցիր զիս Աստուածութեանդ նմանութեան. իսկ ես մարմնոյս կերքերուն ծառան ըլլալով, հաւասարեցայ անբան անասուններուն: Ինձի տուած լոյս հրամաններդ լքեցի որոնցմով կրնայի ուղղուիլ երկնքի օթեւանին, խաւարը ընտրելով ինկայ կորստեան անելանելի վիհին մէջ:

Բայց դուն մարդասէր ու երկայնամիտ տէր, բոլորովին մի բարկանար ինձ եւ ոյս մի պահեր յաւիտեան, որովհետեւ սկիզբէն քուկդ եմ, դու ես Տէրս եւ Աստուածս: Գթա քու ձեռակերտիդ վրայ եւ նորոգէ մեղքով խանգարուած բարերարութեանդ պատկերը Աստուածեղէն շնորհներուդ միջոցաւ: Միտքս լուսաւորէ որպէսզի ճամբաս ուղղեմ եւ օրէնքներուդ շաղէն ընթանամ: Սանձէ երկրաբարշ բաղձանքներս եւ անբան կիրքերուս բռնութիւնը սուրբ երկիւղովդ: Հոգիս վառէ Աստուածութեանդ սիրով որպէսզի օրհնութեան պատարագ մատուցանեմ ըստ բարերարութեանդ հաճութեան: Իմ փրկութեանս թշնամիին ձեռքը մի թողուր զիս, անիկա զիս պիտի տանի արտաքին խաւարին. հապա բարեգթութեամբդ այցելէ եւ փրկէ զիս: Աներեւոյթ վիշապին թոյնէն զարնուեցայ եւ անմեռ մահը կը մնայ իմ առջեւ միշտ. գթա ինձի, օրհնեալ եւ ամենողորմ, մօտեցուր ինձի քու երկնապարգէն շնորհներուդ ապաքինիչ դեղը որպէսզի ապրիմ եւ փառաւորեմ անպատմելի մարդասիրութիւնդ, այժմ եւ անվախճան յաւիտեանս. ամէն:

Ա Ղ Օ Թ Ք

Ծառաթօրեայ

Աստուած ամենակարող, անբաւելի եւ անպատմելի, անաշխատ բնութիւն եւ անտկարանալի զօրութիւն. այսօր հանգչեցար բոլոր գործերէդ օրհնելով զանոնք կանխագիտութեամբդ եւ ամենիմաստ խորհրդով: Արդ ես, մեղքերու ծնունդս, ինկած եմ հոգիիս վնասակար դառն ցաւերու ախտին մէջ որ արդիւնքն է խաւարի իշխանին մահաձին հովը վրաս փշելուն. հանգիստ չունիմ դժոյզակ տանջանքներէս:

Բայց դուն, ամենագոր, ապաքինէ հոգւոյս անբժշկելի հիւանդութիւնը աննահանջելի հրամանաւդ եւ հանգչեցնուր զիս ահագին տանջանքներէս որոնք մահուան դուռը հասցուցին զիս, որովհետեւ ըստ ամենայնի կարող ես եւ հզօր, ոչինչ կայ քեզ համար անհնար:

Երկնաւոր բաներու հանդէպ սէրս եւ մարմնական հեշտանքներու բաղձանքը կը գերեզմանեմ միտքս, չարաչար վիշտով զիս ծառայ կը դարձնեն զգալի եւ սնոտի երեւոյթներու, դու ու դադար չեն տար ինծի, չեն թողուր որ մտածեմ, խոկամ այս կիրքերէն ազատուելու:

Ահա կ'աղաչեմ քեզ, տէր բարերար դուն որ բոլորին կը փրկես, կը թեթեւցնես նեղութեան մէջ եղողներուն վիշտերը, տուր որ ելք գտնեմ այս տառապանքներէն որպէսզի ազատութիւն ունենամ ընթանալու մշտնջենաւոր կեանքին եւ անանց հանգիստին, ուրկէ մերժուած եմ ցաւեր ու հեծութիւններ:

Հովերէն շարժուելով յանցանքներուս ալիքները, սատանային հրապոյրներէն, մարմնոյս նաւակը կը հողմակոծեն, սպառնալով անգերծ տանջանքներու խաւար անդունդին մէջ խորասուզել զիս: Իսկ դու բարեգութ, փրկէ զիս ամենագոր աջովդ եւ հասցուր զիս երկնային լուսէ օթարաններու խաղաղութեան նաւահանգիստ ուր ամբարուած կը պահուին ամէն տեսակ բարիքներու գանձեր եւ անգբաղ բերկրութիւն:

Մի թողուր զիս, Տէր Աստուած իմ որ անձնասպան ըլլամ, մի թողուր որ ըստ ապակա-
նած բնութեանս, ստորաքար ըլլամ անցաւոր ու սնոտի բաներու համար ու կամքիս ուզած սխալները գործեմ. մի հեռացներ ինձմէ շնորհներուդ եւ ողորմութեանդ նպաստները, անօրէնութեանս համար, այլ սովորական մարդասիրութեանդ համաձայն, խնայէ ինծի, ստեղ-
ծածներէդ մին եմ եւ եւ հեծութեամբ կ'աղաղակեմ առ քեզ:

Լսէ ինծի, անոխակալ, գթ'ա մարդասէր, ներէ անյիշաչար, ողորմէ բազմամեղ անձիս, ըստ մեծ ողորմութեանդ, հրաշագործէ բարութեամբ, սուրբ անուանդ փառքին համար եւ քաւութիւն տուր մեղքերուս ամենաբաւական շնորհներուդ միջոցաւ, որովհետեւ քաղցր ես դու ով Տէր եւ գթութիւնդ անբաւ է: Կ'աղաչեմ քեզ մարդասէր, մի մատներ զիս դժոխային գազաններուն որոնք կոկորդները բացած կուզեն կեղեքել հոգիս ահարկու ժանիքներով. բազկիդ զօրութեամբը զարկ անոնց, անողջանալի հարուածով եւ մահաբեր վտանգէն ազատէ քու ծառադ որովհետեւ դու ես կեանք իմ եւ փրկութիւն եւ քեզմէ կ'ակնկալեմ օգնութիւն ամէն ատեն: Տարակուսելով կը վարաքնիմ մեղքերուս բազմութեան համար, մանաւանդ երբ աչքերուս առջեւ պատկերացնեմ անաշառ դատաստանը, անպիտան գործերու համար յանդիմանութիւնը, անդարձներուն, մեղաւորներուն համար տոկալի պատիժը, անշէշ կրակը, անմահ որդը եւ յաւիտենական դատապարտութիւնը:

Որովհետեւ իմ միջոցներովս չեմ կրնար մեղքերուս բեռը թօթափել վրայես եւ ազատիլ արժանահաս պատիժէն, այս պատճառաւ կ'աղաղակեմ առ քեզ, մարդասէր, գործակից եղիր ինձ որպէսզի ետ դառնամ անօրէնութեան ընթացքէս դիմելով քեզ ամբողջ մտքովս, զօրութեամբս եւ սրտառու զղջմամբ թողութիւն եւ շնորհ գտնեմ քեզմէ եւ ողորմութեամբդ արժանի ըլլամ բոլոր սուրբերուդ եւ արդարներուդ հետ մշտնջենաւոր հանգստեան, երկնքի արքայութեանդ մէջ, անոնց հետ փառաւորելու, անլուելի գոհաբանութեամբ, ամենագոր տէրութիւնդ, յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն: